

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:57	4:17	
5:59	4:08	בית שמש
5:57	4:25	בני ברק
5:53	4:14	טבריה
5:54	4:01	יבנאל
5:56	4:09	ירושלים
5:57	4:15	מודיעין עילית
5:53	4:12	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 6 (724)

פרשת וירא, י"ז חשוון, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: זכרי' ז' | בבלי: זבחים נ"ה | ירושלמי: נדרים י"ד | תוספתא: אהלות ט' | רמב"ם: נחלות ו'

מוהרא"ש מספר

עזרה בהליכה

רואים בגשמיית כשאדם נופל ומקבל מכה, והוא מרגיש שהוא לא יכול להתרומם לבד, הוא יחפש ויבקש עזרה מאחרים שיתנו לו יד ויעזרו לו לקום. ברוחניות זה אותו דבר, כשהאדם לא יכול להתרומם לבד, הוא רואה שהוא נופל ונופל, אז הוא צריך ללכת לצדיק שיכול לתת לו יד שיוכל לעמוד על רגליו. רבנו אומר (ספר המדות, אות נפילה, סימן ט"ז): על ידי התקשרות לצדיקים, לא יפול ממדרגתו; כי על ידי שאדם מקשר היטב אל צדיק, אף פעם לא יפל, כי הצדיק ילמד עמו למודים נפלאים איך להחזיק מעמד בכל אשר עובר עליו, והן בעליה והן בירידה, אף פעם לא יתרחק ממנו יתברך. רק צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך שימצא צדיק האמתי שיוכל להראות לו את זה, ולא להסעות את עצמו וללכת לאדם שלא יוכל לעזור לו. מוהרא"ש ספר ספור נפלא מזה שיהודי צריך לחפש את הרבי האמתי שיוכל לעזור לו: פעם נכנס יהודי אחד לרבו, וספר לפניו בבקיה עצומה ובלב נשבר ונדא, <<<<

מילה של התחזקות

תן חינוך לכל אחד, תן לכל אחד מילה טובה, אין לך משג עד כמה מילה אחת יכולה להרים את האדם, עד כמה חינוך אחד יכול להחיות את השני. רבנו אומר (שיחות הר"ו, סימן מג), שלהחיות אדם הוא דבר גדול מאד, כי אנשים מסתובבים ביסורים גדולים ונוראים, הם מחפשים אחד שיכול להחיות אותם, ובחינוך אחד ומילה טובה – נותנים להם חיים.

כשאתה מגיע בבקר לבית הכנסת תברך את בולם לשלום; צעירים, מבוגרים, עניים, עשירים; ואפילו הבעלי מרה שחורה שלא מברכים בחזרה, אתה תדרוש בשלומם יום יום, עד שהם ינמסו ויחיבו.

לאן שרק תלך תגיד "הלו", ולאנשים החשובים תברך בנסח שלהם, לא "הלו", אלא "שלום", קח את זה למצוה שלך, שזה יהיה הקבלה שלך, בפרט כשאתה רואה בחורים שלאף אחד לא אכפת מהם תברך אותם בט' קבין מילים טובות, זה יחיה אותם.

(עצתו אמונה נח תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

ותבט אשתו מאחוריו ויהי נציב מלח. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ו, סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה'. אם היה זכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן. גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו, שה' עשה שיש שכחה, אז זה דבר טוב מאד, ברגע שדבר עובר, אפשר לשכח ממנו מיד, ולהמשיך בחיים בהתחדשות, כאילו לא קרה שום כשולון, ואין צורך לחשב עליו עוד כלל.

זה מה שהפסוק מרמז לנו, ותבט אשתו מאחוריו, אם מסתכלים לאחור, נזכרים כל הזמן מהדברים הרעים של פעם, הכשלוניות של פעם, אז ויהי נציב מלח, אזי הופכים לחתיכת מלח, העולם נהיה מלוח, עולם מר, וזה לא נותן לאדם להצליח בחיים, לא ברוחניות ולא בגשמיית.

יהודי צריך כל הזמן להתחדש, "עכשו נולדתי, אני אדם חדש, אני בכלל לא אותו האדם מקדם, זה שהיו לו את כל הכשלוניות האלו היה אדם אחר לגמרי". מספרים על צדיקים שהם ידעו מי הם היו בגלגול הקודם, אנחנו אמנם לא יודעים מי היינו בגלגול הקודם, אבל אנחנו יכולים להשתמש עם זה בתור עצה להתחדש, אני לא צריך למות ולהולד שוב, אני יכול להמשיך לחיות, אבל במח שלי נכנסתי עכשו לגלגול חדש, אני לא זוכר כלום מה היה בגלגול הקודם, היום אני אדם חדש לגמרי, ויש לי את האפשרות לנצל את הגלגול החדש כמו שצריך, במדה הכי גדולה של הצלחה, ומחר אתחיל עוד גלגול חדש.

חז"ל אומרים (מגלה י'): "כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער", ויהי - זה לשון עבר, זה מרמז שכאשר אדם מסתכל על מה שהיה עד עכשו, אזי יש לו רק צער מזה, הוא אוכל את הלב על כל הקשיים שהוא עבר בחייו, וזה מונע ממנו להתקדם בחיים, אבל איפה שכתוב "ויהי" שזה לשון עתיד, אומרים חז"ל (בראשית רבה מ"ג, ג') זה לשון שמחה; כשיהודי לא חושב מה היה בעבר, הוא רק חושב מה יהיה מעכשו ואילך, אזי הוא שמח מאד, הוא מתחיל עוד פעם חיים חדשים, והוא מצליח לפה מאד.

כשאדם נכשל במשהו, לדגמא הוא אבד עשתונות ונפל לכעס, או כל סוג כשולון שרק היה לו, וזה מתחיל להציק לו במח, הוא מרגיש שהוא כשולון אחד גדול, עליו להתרומם מיד, לחזר בתשובה, לשכח, ולהמשיך בחיים; אומרים כמה מלים להשם יתברך, "רבנו של עולם, עשיתי שטות, עשיתי פך וכו', אני יודע שהיה אסור לי לעשות את זה, ואני יודע שפכר הבטחתי שיותר לא אעשה את זה, אבל מה אעשה ששוב נכשלתי? תסלח לי, אבא יקר, אני חוזר בתשובה, אני מקבל עלי מעכשו והלאה להיות רק טוב, עזר לי שאשכח כל מה שהיה עד עכשו, ושאתחיל מחדש, ושאצליח מאד בחיים החדשים שלי".

אם נקח את העצה של רבנו ז"ל בתקף ועז, אזי נהיה יהודים כשרים, כפי שרבנו אומר (חיי מוהר"ו, סימן ש"ח) "שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה".

(אשר היה אל יואל, וירא תשפ"ב)

חבילות עבירות חבילות מצוות

בגזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח,
כ"ז תשרי, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

הרחמנות של השם יתברך היא אין לשער, אפילו שהאדם הרבה לחטא – הקדוש ברוך הוא מקבל את התשובה שלו.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה כא, ה), אם עשית חבילות עבירות, תעשה חבילות מצוות והקדוש ברוך הוא סולח לך.

ראיתי מהרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו (דברי יואל פרשת בראשית, עמוד פח), הוא אומר, חכמינו הקדושים אומרים (בראשית רבה יט, יב), כשהקדוש ברוך הוא הוכיח את אדם הראשון על שהוא עבר על צווי ה' יתברך ואכל מעץ הדעת, אמר אדם הראשון: "אכלתי, ואוכל עוד", הוא שואל, איך יכול להיות שאדם הראשון יענה כך, בחצפה גדולה? והוא אומר, חס ושלום, בדיוק להפך, אדם הראשון התחזק לחזר בתשובה, כי כשחוטאים עם אבר מסים התשובה הנכונה היא לעשות מצוות עם האבר הזה; אם פוגמים עם העינים שישתכלו בתורה הקדושה עם העינים, אם פגמו עם הידים – שיעשו מצוות עם הידים, ואם פגמו באכילה – שיאכלו כשר וכו'.

את זה אדם הראשון אמר, "אכלתי", אכלתי מהעבירה, אבל אני יכול לחזר בתשובה, "ואוכל עוד", אני יכול לאכול עוד, אני יכול לתקן עם מאכלים פשרים, כפי החז"ל הנזכר, עשית חבילות עבירות, תעשה חבילות מצוות.

אשרינו שאנחנו יודעים מרבי שצ"ע: "געוואלד, אל תתנאשו, אין יאוש בעולם כלל!"

צא ברקוד בכל יום, אשרינו מה טוב חלקנו.

(עצתו אמונה נח תשפ"ו)

ספר המדות תוכחה

ז. היבא ידיע דלא מקבלי תוכחה, הנח להם

ח. מי שירא מבני אדם להוכיח אותם, לסוף שהקדוש ברוך הוא שובר אותו לפניו.

תקציר: רבינו שולח את תלמידו ר' שמעון שילף לשרוף ספר קדוש, וכנה הוא מציל את חיי רבינו ז"ל, ר' שמעון יוצא לדרך

וכשהגיע לעיר דאשיב, שהיא סמוך לעיר ברסלב, נפל רבי שמעון פתאם על הארץ שם והתעלף ונחלה מאד, כמעט שגוע אז. והבין תכף ומיד, שהלא דבר הוא, והבעל דבר רוצה למנעו מלקים דברי רבינו ז"ל, פירע לנו כבר, שעל כל דבר קטן, שצוה רבינו ז"ל לעשות, יש עליזה אלפים ורבבות מניעות גדולות מאד, בפרט על דבר גדול כזה, שכל חיי רבינו ז"ל תלויים בזה, על-כן צוה רבי שמעון לכמה אנשים, שעמדו סביבו, שירימו ויניחו אותו כף כמו שהוא על העגלה ויובילו אותו עד עיר ברסלב. וכונתו היתה, אפילו שהוא צריך חס ושלום למות, לפחות יגיע לעיר ברסלב ושם יצוה את מישהו, שיקים את רצון רבינו ז"ל. וכן עשו והניחו אותו על העגלה כמו שהוא, אף שהרבה אנשים רצו לעקבו: "איך תוכלו לנסע בספנת נפשות כזו, כמעט שתגועו חס ושלום?! אכל הוא התעקש מאד ונסע משם. ותכף ומיד כשנכנסה העגלה אל עיר ברסלב, תכף הבריא, כמו שלא ארע עמו דבר. ותכף נכנס אל דירת רבינו ז"ל, כי רבינו ז"ל נתן לו המפתח, ולקח את שני הספרים ושרפם, ועל-כן נקרא ספר זה, שהוא ספר השני, בשם "ספר הנשרף", (עין לעיל בסימן תקפ"ח), כי רבינו ז"ל צוה לשרפם.

תשנו.

ואחר-כך חזר רבי שמעון אל עיר לעמברג לבשר לרבינו ז"ל, שעשה שליחותו. וכשבא רבי שמעון אל רבינו ז"ל, ענה ואמר לו רבינו ז"ל: "הספר הזה, הינו 'ספר הנשרף', כבר לא יהיה עוד בעולם, אבל הספר, שמדפיסים עכשו, הינו ספר לקוטי-מורה"ן, ידפס ויחזר וידפס כמה וכמה פעמים, ואני אעמד מן הצד ואסתכל עליה וכו'!" תכל על דאבדין, בעונותינו הרבים, על הספר שנשרף, כי זו אבדה שאינה חוזרת. ורבי נתן אמר: "אם הספר הזה היה מתפשט בעולם, היו רואים עין בעין גדלת רבינו ז"ל!"

תשנח.

ורבי שמעון נשאר כבר שם בעיר לעמברג עם רבינו ז"ל כל הזמן, עד שחזר רבינו ז"ל אל ביתו.

תשנט.

ערב פסח: נולד לרבי נתן בן, ונכנס לביתו של אברהם אבינו עליו השלום, בשביעי של פסח, ונקרא שמו יצחק. וחזונו כבר חלה את חליו לצת זקנתו ולא היה יכול להפגס לבית הכנסת להיות סנדק, כי כבר היה חלוש כח מאד.

תס.

יום א' לסדר אמר, יא באיר: שלח רבינו ז"ל מכתב אל רבי יעקב ממעדווידיקע כי בשר לרבינו ז"ל, שהספר נדפס כבר, ורצה מרבינו ז"ל מעות להמדיפסים. וזו לשונו הקדושה:

בגזרת ה' יתברך,

יום א' אמר, כ"ו למספר בני ישראל, תקס"ח, פה לבוב לעמברג.

שלום וישע רב לאהובי ידידי, הלא הוא הרבני המפלא וכו', מורנו הרב ר' יעקב, גרו יאיר.

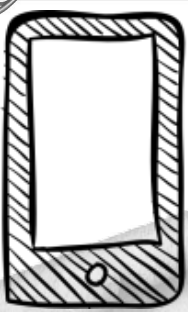
הגיעני מכתבך זו פעם שנית. ובמכתב הראשון היו מנחים הקדמות של ידידי מורנו הרב נתן מנעמרו. וכעת הגיעני פעם שנית אגרת ממעלתו הרמה, ובתוכו מנח המכתב של הדפוס. וגם מעלתו כותב לי, שאשלח עליזה לא פחות ממאה אדמים, ותמה אני על מעלתו, איך אינו כותב עלידי מי אשלח וליד מי אשלח ועל שם מי אשלח. וגם תמה אני על מעלתו על אשר לא כתב לי סכום הספרים מהדפסה: אלף או יותר, וגם על איזה נר: על שרייב או על רגאהל (שני סוגי נר), וכמה יהיה על שרייב וכמה יהיה על רגאהל וכמה מעלתו נותן להמדיפס שכר הדפסה מכל בויגין, וכמה יהיה מחזיק זה הספר כמה וכמה בויגין. וכן מעלתו יכתב לי מכל הפרטים כמפרש עלידי מקדם. ואודות שכתב לי מעלתו, שיש לו יסורים מהרב, וגם מה שהוא רוצה להדפיס בתוך הספר איזה דברים משלו, הלא הכל מסרתי לך והכל ברשותך. בכן אם אתה מבין מבינתך, שאין אתה צריך להרב, חדל ממנו. ואם אתה צריך לו, אני מזהיר אותך, שלא יניח לדפוס אפילו אות אחת משלו, שלא יתערב זר בתוך הספר. ואלו שני הקדמות, ששלחת לי, הוא ישר בעיני הקטנה. ואודות ההסכמות דברתי עם הרב, שלא יחשב זאת וכו'. ואודות שכתב לי מעלתו, שגיסו של המדיפס, הלא הוא הרבני, המפלא וכו', מורנו הרב רבי משה, גרו יאיר, הוא עושה לך טובות, בעזרת השם יתברך, אשלם לו חטיבה מול חטיבה. והשם יתברך יתן לך פח בגשמיות וברוחניות, שתגמר את ההדפסה בלי שום עכוב. ואודות בריאות גופי מהדענא, שזה כמה ימים שנתחזקתי מעט, אבל עדין צריך לרחמים גדולים, "ומאן דרחים לי, ליכעי עלי רחמים" (נדרים מ'). ומי שאוהב אותי, שיבקש עלי רחמים.

פה דברי אוהב נפשך דורש שלום תורתך

נחמן בן מורנו הרב שמחה יצ"ו

"איך אפצושיקן די בריוולעך דורך די פאסט, געדע צו זיין פלאץ". (לשלח את המכתבים) עלידי
הבי דאר כל אחד למקומו.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

לאן הוא עף ונעלם עם הטאבלט?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ידעתי שזה מה שיקרה אם בעלי יקבל טאבלט. הוא חוזר הביתה מהעבודה, אנחנו יושבים בשלחן אחד והוא בכלל לא מסתכל עלי, רק על הטאבלט, אני רוצה לדבר אתו והוא עסוק עם הטאבלט, הוא לא רואה שום דבר חוץ מהטאבלט שלו.

לפני שהיה לו את הטאבלט, כשהוא אמר לי זמן שהוא חוזר הביתה, הוא הגיע הביתה באותו זמן, אבל עכשו אם לא אתקשר אליו, הוא יכול להשאיר בחוץ שעות ארוכות. אני יודעת שהוא לא רע, אבל זה הורס אותי לגמרי. אני חייבת לציין שיש לטאבלט סנון, אבל הוא ממש דבוק למסך, אני מרגישה ממש בג'הנום, אני ממש אובדת עצות. אנחנו מצפים לשמחה ברוך השם, אבל במקום לשמחה, החיים בכלל לא מענינים לי, אני בכלל לא מרגישה שיש לי בעל, הראש והמוח שלו התעופפו לאיזה מקום, לא אתי.

אנחנו צריכים עזרה דחוף, אני לא יכולה להמשיך כך, אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לעזור לי בבקשה.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

מוצאי שבת קודש פרשת לך לך, י"א מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

קבלתי את המכתב.

מה יש לומר? הטאבלט, הטלפון, המחשב - מחריבים בתיים, זה מגרש את השכינה הקדושה. מוהרא"ש במכתבים מכנה את המחשב - מכשף, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין טו:), מהו השם פישוף? "שמכחישין פמליא של מעלה", הם מחלישים את כוחות הקדושה, וזה המחשב, הטאבלט, הטלפון וכדומה לזה.

תבקשו מהשם יתברך שהפעל יעזוב ויזרק את זה, תבקשו ליד גרות השבת מהשם יתברך שהבית שלכם יהיה שמור מכל רע. רק בתפלה אפשר לזכות לבית קדוש, הטומאה נכנסת בבתים הכי יפים, במשפחות הכי יפות. ממש מה שהנביא צועק (ירמיה ט, כ): "כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות", זה מחריב את הנער, ורק בתפלה על דורות פשרים, כשבוכים להשם יתברך - יכולים לזכות לבית טהור.

מתר לכם להגיד לפעל בצורה יפה ובאהבה חזקה: "אולי יותר טוב בשביל הבית שזה לא יהיה?" מתר לדבר, צריכים לדבר, אבל זה חייב להיות באהבה גדולה ובעדיניות, לא שהפעל ירגיש שמחליטים בשבילו מה לעשות, כאילו הוא לא בעל הבית; חייבים לזה חכמה גדולה.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

(עצתו אמונה לך תשפ"ו)

שהוא נלכד ונתפס באיזו עברה חמורה, רחמנא לצלן, והוא מבקש עכשיו תשובה ותקנה על חטאו הגדול.

ורבו ענה ואמר לו, שבאמת הוא עון חמור מאד, ולפי שמבאר בספרים הקדושים התשובה לחטא זה היא תשובה קשה וכבדה מאד מאד, וכמעט אי אפשר לו לקיים תשובה כזאת, ולכן עצתו היא שילך ויכנס אל ה"חזון איש", ויגיע עמו מה עליו לעשות בעבור תקנתו, והאיש הזה התחיל לבכות לפני רבו מאד, ואמר שאי אפשר לו בשום פנים ואופן לספר את מר לבבו לפני עוד אחד, כי הוא מתבולש מזה מאד, ומה שספר לפני הרבי, זו היתה מסירות נפש ממש, ולכן הוא מבקש ממנו מאד, שיתן לו איזה תיקון ותשובה, אבל הרבי אחז בשלל, ואמר לו שנית, שהתקון המבואר בספרים הקדושים לא יהיה יכול לקימו כלל, ולכן אין לו מה להגיד לו, רק שילך אל הגאון הצדיק החזון איש, ויבקש את עצתו, ומה שהוא מתבייש מאד זה גופא יהיה חלק מהתקון והתפירה שלו, והאיש ראה שאין לו ברירה בדבר, והסכים בשברון לבו לילך אל ה"חזון איש" לבקש את עצתו, והבטיח לרבו שיחזר ויגיד לו את תשובת ה"חזון איש". והנה האיש הזה הואיל להכנס אל ה"חזון איש", ותקיימנו כשנכנס אליו נפל עליו פחד איום ונורא מאד, אפילו לפני שהספיק לומר לו איזה דבור בעלמא, והחלו להכנס במחשבתו כל מיני הרהורי תשובה אמתיים, שמהיום והלאה בודאי יהיה איש כשר באמת, ואף-על-פי שעשה מה שעשה מקדם אבל מעכשו יכול להתחיל מחדש לגמרי, ובדאי יש תקנה לתקן הכל וכו' וכו', כאלו הרהורי תשובה נכנסו אז במחשבתו, והוא עמד והסתכל על פני ה"חזון איש", וכן ה"חזון איש" הסתכל עליו, והרגיש אז כאלו מכבדים את נשמתו ממש, ונותנים לו נשמה חדשה לגמרי, וכל זה היה רק על-ידי ההסתכלות לבד שהסתכל בפני ה"חזון איש".

ולבסוף ענה ואמר לו ה"חזון איש": "נו, תלמד משנה ברורה", ויצא מלפניו, ודבורים אלו נכנסו בלבו כאלו שמע אותם מהאזניים ותומים ממש, הינו שיראה להזהר מהיום והלאה ללמד הרבה שלחן ערוך ארח חיים עם פרוש ה"משנה ברורה", ולדקדק בכל הלכה קלה כבחמורה.

וחזר תכף ומיד לרבו, ונשק את ידו בהתרגשות גדולה, ואמר לו, שאין ביכלתי להודות לו כלל על העצה הנפלאה הזאת שיעץ לו — לילך אל ה"חזון איש", כי הרגיש שם אצלו בהסתכלות עליו לבד כאלו קבל נשמה חדשה ממש, והוא כבר איש אחר לגמרי, ובדאי עכשיו יזכה לעשות תשובה שלמה באמת...

כל הנפילות שעוברות על האדם, הוא צריך להשתמש עם זה להתרומם ולהמשיך הלאה, ולא להפוך חס ושלום להשבר ולהרים ידים. ואם הוא לא יכול לעשות את זה לבד, הוא צריך לחפש יהודי כשר וצדיק, שילמד אותו איך לעשות את זה. כשיהודי יתנהג כך הוא בודאי יצליח מאד בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך כשלון ועוד צדיק)

מאה חתונות נערכו לגמרי בחינם

בימים אלו צוינה החתונה המאה בבית המדרש. זהו מספר שראוי להכתב באותיות של זהב. מדובר במאתיים מחותנים ומאתיים מחותנות, מאה חתנים ומאה כלות – מכל הסוגים והמינים: חלקם עשירים, חלקם עניים, ביניהם יש חסידים פשוטים, רבנים, צדיקים, טובים יותר, ענווים וענוותנים וכל מה שביניהם.

כולם בחרו ללכת על פי השכל של הצדיק, לא לזרוק כסף לפח בגלל קצת כבוד מדומה ושטותי – ועשו את החתונה בבית המדרש היכל הקודש ברסלב.

החתונות בבית המדרש הן שירות הניתן על ידי הקהילה לגמרי בחינם. אנשים נוטים לחשוב שכאשר אומרים שהחתונות הן "בחינם", מדובר בהגזמה, הרי דורשים "רק שלושת אלפים וחמש מאות דולר לכל צד", שזה נחשב ממש זול לעומת אולמות אחרים, ולכן קוראים לזה "חינם". אבל לא. כשאומרים כאן "בחינם", מתכוונים לזה ממש, במובן הפשוט והמלא של המילה. הקהילה מספקת את כל השירותים של ליל החתונה, שולחנות, כיסאות, אוכל, מוזיקה, פרחים, צילומים, מצווה טאנץ, וכן הלאה ללא פרוטה אחת, על מגש של זהב. המחנות והחתן-כלה רק צריכים להיכנס בתאריך שנקבע, לערוך את השמחה, ולהינות מנחת על הקמת בית יהודי חדש, בלי כאב לב של חובות או בזיונות.

אנשים תמהים, כבר שנים שמדברים בעולם העסקנות היהודית, שמנסה יום ולילה לתכנן ולחשוב עצות איך להציל את שמונים-תשעים האחוז מהיהודים שקורסים כלכלית בשעת נישואי ילדיהם.

ניסו כבר הכול: תקנות, חתונות מוזלות, אסיפות, דרשות, הסברים, חשיפות, קווי מידע, מבצעי פרסום, שירים ועוד ועוד, ובכל זאת, תוהים למה לא מצליחים להשיג לפחות את המינימום: לשמור את רמות החתונות של אתמול? למה בכל חודש שחולף "חייבים" להוציא עוד "רק כמה אלפי דולרים", לא כי רוצים להתבלט, אלא פשוט כדי להיחשב "אדם נורמלי"? מתבוננים בחרדה ורואים כיצד כל יום צצים "מנהגים" חדשים שמגדירים איך צריכה להיראות "שמחה יהודית נורמלית", והלב כואב כשרואים איך בלי הרף מצטרפים סעיפים חדשים ל"שולחן ערוך של הנורמליות", שמפרט בדיוק אילו מתנות חייבים לתת עכשיו, ובו בזמן מתווספים כל הזמן "חגים" חדשים שבהם "חייבים" לקנות מתנות. כך גם בעניין הביגוד לא מוותרים חלילה. אנשי השיווק לא נחים, ומצליחים להחדיר סעיפים חדשים ל"שולחן ערוך של הנורמליות", שקובע בדיוק כמה בגדים, נעליים ושטריימלים צריך לקנות. גם כמה פעמים מותר ללבוש את אותה שמלה בימי השמחה, הם קובעים הלכות מפורטות: כמה צריך לעלות שטריימל, שטריימל מיוחד לחתן, וגם מחזקים תקנה חדשה שמחותנים חייבים לקנות לעצמם שטריימל חדש בכל חתונה של ילד, חכמי חלם יושבים בוועדות ומחליטים איזו ריהוט "יהודי" נורמלי צריך לקנות. התפריט שחייבים להגיש ממלא ממש ספרי הדרכה שלמים ב"הלכות נורמליות", זה כתוב בפרטי פרטים איזה תפריט אנשים "מכבדים" צריכים להגיש בשידוך, בלחיים, בתנאים, בקידוש, בקבלת פנים ובחתונה, חס ושלום לא לשכוח את ה"בר", ומה צריך "לכבד" באמצע "החרוזים" המשעממים. כך גם "מתכנני החתונות" עובדים על תפריטים לכל סעודה, השבע ברכות הרבים, ושבת שבע ברכות. ועל ליל החתונה אין מה לדבר: כל "מנהג" חדש חייבים לקיים במסירות נפש. זה צריך להיות באולם מפואר, להגיש לכולם מנה אישית אף שהרוב הולך לפח, להזמין מינימום זוגות, לדאוג למקהלה חיה "אמיתית", זמרים, נגנים ותאורה שמבלבלת את הראש. חייבים לרקוד בדיוק בצורה מסוימת, ואז יבוא "גראמער" שיחרוץ לך את הראש עד שתיתיי בליחה.

הסוד כיצד קהילת היכל הקודש הצליחה בכל זאת לעשות זאת, הוא "כוח הצדיק". מוהרא"ש דיבר על כך במשך שנים, ובזמנו אולי נראה כקול קורא במדבר. אבל לא, כוחו של הצדיק לא הלך לאיבוד, הוא זרע ונטע במשך חמישים שנה, וברוך ה', עכשיו צומחים הפירות היפים, שפורחים לשם ולתפארת. הצדיק מלמד אותנו לראות מה באמת חשוב בחיים. לראות מה השם רוצה. השם רוצה שנתחתן, וכמה שיותר פשוט, יותר קל, יותר מהר כך אפשר בעזרת ה' לשדך ולחתן. הצדיק מברך לנו את האמונה:

כשהאדם יודע שהשם נמצא כאן, הוא כבר לא צריך למצוא הן בעיני אנשים, הוא לא מבזבז כספים - אפילו מי שלא צריך ללות - רק כדי שאלו שנקראים "החברים" יחשבו שהוא נורמלי או מכובד.

לכן זו שמחה גדולה כשמגיעים לנקודה הזו של החתונה המאה בבית המדרש. ובכוחו של הצדיק מוהרא"ש זי"ע, ועם החיוזק מראש הישיבה שליט"א שמחזק אותנו להמשיך, נצליח בעזרת השם להקים דור שילך בדרך המסורה, בדרכי הצדיקים של הדורות הקודמים.

ובמכתב מהשבוע שעבר כתב ראש הישיבה שליט"א: "השבוע ביום ראשון היתה חתונה בישיבה, ואם ירצה ה' בשבוע הבא תהיה כאן עוד חתונה בישיבה, וגם ביום ראשון פרשת חיי שרה תהיה חתונה בישיבה. מוהרא"ש הציל אותנו מלהיות חולים מחובות, מוהרא"ש הציל אותנו מלערוך שמחות בצער וכאב. אני רואה את החברים שלי מחתנים, הם מבזבזים כסף על לא דבר, מסכנים הדמיון משחק בהם שיתכללו עליהם כמו על אנשים מכובדים והם לוויים ומסתובבים בלי ראש השם ישמרנו, אין להם הנאה מהשמחה בעצמה, מוהרא"ש הציל אותנו מזה במסירות נפש, כדאי שתבוא לכל חתונה בישיבה, תביא גם את אשתך, שיראו שכל הדבר הזה הוא רק דמיון, לא צריכים אולם, לא צריכים תזמורת, לא צריכים פרחים חיים, אפשר להיות בשמחה גדולה מהחתונה בעצמה, והחתן והכלה לא צריכים את כל הדברים מסביב, יש להם שמחה אמיתית מהחתונה בעצמה, הלוואי שקהילות אחרות יחקו את זה, להציל את בני ישראל מהצרה הנוראה של לחיות עם חובות ושלא יוכלו להנות מהשמחות של עצמם."

שיחות ורעיונות

כָּל קוֹנְטֵרס וְכָל סֵפֶר יֵשׁ לָזֶה פְּתִיכָה וְאֵין לָנוּ אֶלָּא לְהַפְיָצָם וְהַסְפֵּר כָּבֵד יִגִּיעַ לְפִתְחָת הַנְּכוּנָה, וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "יַעֲדֵן סֵפֶר הָאֵט פִּסְלֵעָךְ" לְכָל סֵפֶר יֵשׁ רִגְלִים וּמִגִּיעַ לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ.

יְהוּדֵי סֵפֶר שֶׁשֶּׁשֶּׁנְּסַע עַל הַרְפֶּכֶת מֵצֵא שֵׁם אֵיזָה קוֹנְטֵרס עַל הַסֶּפֶל וְהִחֲיָה אוֹתוֹ מֵאֵד מֵאֵד וְכָפִי הַנָּרָה שֶׁאֶחָד שָׂכַח זֹאת שֵׁם, וְאָמַר שְׂרֹאִים מִזֶּה שֶׁלְּכָל סֵפֶר יֵשׁ פְּתִיכָה וְאֵפִילוֹ אִם בְּטֻעוֹת הַשָּׂאִיר עַל הַרְפֶּכֶת זֶה גַּם בֶּן מִגִּיעַ לָאֵן שֶׁצָּרִיךְ לְהִגִּיעַ. (אֲמַרֵּי מוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק א', סִימָן נ"ט)

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה נח הערש ווייס ה"ו ק"ת ביסלב
להגל חולדת הבן למזל טוב
- מו"ה ישראל חיים זילבער ה"ו ליקוואד
להגל חולדת הבן למזל טוב
- מו"ה שמעון פארטוגאל ה"ו ק"ת ביסלב
להגל חולדת הבן למזל טוב
- מו"ה יודל אייזנער ה"ו ק"ת ביסלב
להגל חולדת הבן למזל טוב
- מו"ה בנימין פאלמאן ה"ו מו"ה מאיר אראק
להגל חולדת הבן למזל טוב
- מו"ה אהרן פרענקל ה"ו ישיבת עדיק
להגל שמחת האירוסין למזל טוב של בנו
- החתן צבי פרענקל ה"ו עב"ג בת
מו"ה יוחנן שור ה"ו ישיבת עדיק
- מו"ה נפתלי צבי קארנבלי ה"ו גפיה
להגל שמחת האירוסין למזל טוב של בנו
- החתן חיים נחום קארנבלי ה"ו עב"ג בת
מו"ה אלימלך שארף ה"ו יבאל
- מו"ה מאיר דוד פארקאש ה"ו יבאל
להגל השמחה למזל טוב של בנו
- החתן שמעון פארקאש ה"ו עב"ג בת
מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש ה"ו יבאל
- מו"ה יצחק ראטה ה"ו תת ששט
להגל השמחה למזל טוב של בנו
- החתן זאב ראטה ה"ו עב"ג בת
מו"ה נפתלי זאבעל ה"ו ק"ת יואל

מנחה וקבלת שבת	שחרית שב"ק	מנחה ושל"ס	שיעור דף היומי	חבורה
20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	19:30	---
5 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	---	יום שני בשעה 21:00
15 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	20:15	---
5 ד' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	---	שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30
10 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 ד' לפני השקיעה	20:30	הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה
10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	---	יום שלישי בשעה 21:00
5 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	21:30	---
10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 ד' לפני השקיעה	21:15	יום רביעי בשעה 21:30
10 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	21:15	שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	יום שני בשעה 21:00

קוואל פון חיוזק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים: ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים: חיוזק יומי; נגונים: סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיוזק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799